

זמני השבת
אופק: אלעד וב"ב

הדלקת הנרות: 19:09
מוצאי שבת: 20:10
דבינו תם: 21:01

פרשת "דברים" - גליון מס' 235

שנה ח' - עלון דו שבועי :: העלון טעון גניזה :: אין לקרוא בשעת התפילה! :: מופץ במעל 9000 עותקים בכל הארץ

זמני השבת
אופק: ירושלים

הדלקת הנרות: 19:21
מוצאי שבת: 20:11
דבינו תם: 21:04

ואולם, על הפסוק (דברים טו, ט) "צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ", כתב רש"י: "כדאי הוא מינוי הדיינים להחיות את ישראל ולהושיבן על אדמתן", ולפי זה בטל לימוד הזכות על ישראל, וכך מוכיח משה את ישראל: לאחר שהסכמתם למנות דיינים, ואמרתם "טוב הדבר אשר דברת לעשות", ואכן מיניתי עליכם שרי אלפים וכו' וציויתי עליהם לשפוט צדק, הרי זכות זו היתה צריכה לעמוד לכם לרשת את הארץ, ואילו אתם התקרבתם אלי וביקשתם בכל זאת לשלוח מרגלים, ומכיון שכבר מיניתם דיינים - אין עליכם לימוד זכות על חטא המרגלים!

ודברי פי חכם חן!
"ושפִּטְתֶם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו" (א, טו).
רבה של ירושלים, הגאון רבי יצחק יעקב וייס זצ"ל, בעל ה"מנחת יצחק", היה ידוע בפקחותו הרבה והיה דן בצדק כל אדם ללא משוא פנים וקיים בדבקות את הפסוקים "לא תגורו מפני איש" (א, טז), "ושפִּטְתֶם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּר" (א, טז). הרב היה נחית לעומקא דדינא והיה יושב זמן רב במתינות ובמשנה זהירות כדי שחלילה לא תצא תקלה מתחת ידיו הלילה.

פעם אחת, תבע אחד את חברו בסכום לא מבוטל של כסף אך הלה כפר בתוקף וטען שלא היתה כל הלוואה וזו עלילת שווא והמסמך מזויף. הרב הראה לו את החתימה שעל גבי השטר והוא הודה שזו חתימת ידו אך דבק בגרסתו כי מעולם לא לווה ממנו אפילו פרוטה שחוקה אחת!
הרב האמין לנתבע כי ניכרים דברי אמת ועוד שאין בעל החוב מעיז כנגד בעל חובו ועוד בכזה ביטחון. הוא חיפש עיצה איך לעלות על הרמאות ולבסוף פנה לנתבע ושאל אותו: "האם קרה פעם שהתובע שאל ממך איזה ספר?"

כשהנתבע השיב בחיוב, ביקש ממנו הרב שיביא את הספר מביתו. כשפתח בעל ה"מנחת יצחק" את הספר מיד אישר את חשדו. העמוד הראשון של הספר עליו כותבים את השם היה חתוך לגמרי. הרב השווה את גודל הדף שבספר לשטר הלוואה ומיד עלה על התחבולה של התובע שקרע את הדף החלק שבתחילת הספר וכתב את טופס ההלוואה מעל גבי שמו. הרב זיכה את הנתבע מכל וכל והכל בא על מקומו בשלום.

"וּיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף" (א, לד).
מהו "קול דבריכם"?

אלא - **אומר האדמו"ר רבי לייבל איגר זצ"ל מלובלין** - פעמים רבות משמעות הדברים הנאמרת תלויה גם במנגינה.
מספרים על יהודי שבשבת בבוקר בבית הכנסת צעק על הגבאי: "אתה חמור בן גמל, טיפש מטופש וכו' ", כך ביהא אותו בפני כולם.
הרב לא עבר על כך בשתיקה. ביום ראשון קרא לאותו יהודי ודרש ממנו בכל תוקף שבשבת הבאה יעלה על הבימה ויכריז קבל עם ועדה, שכל מה שאמר בשבת הקודמת אינו נכון.

טוב, אם הרב אומר - אין בררה, מוכרחים לעשות זאת. בשבת הבאה עלה מיועדנו לבימה, וקרא לעבר הגבאי: "אמרת לך שאתה גמל בן חמור, טיפש מטופש וכו'. זה לא נכון???"
אכן, הכל תלוי במנגינה.

"וישמע ה' את קול דבריכם" - הוא שמע את המנגינה. גם כשהם אמרו "וגם זבת חלב ודבש היא", הם אמרו זאת בשפה רפה, אחר כך מיד הוסיפו: "אפס כי עז העם היושב בארץ! והערים בצורות!" - בקול חזק ותקיף, ושוב אמרו בשפה רפה: "זוה פריה". כלומר, גם כשאמרו את הדברים הטובים, אמרו אותם בהבלעה, באופן שכלמעט לא נשמעו, ואילו את הדברים הרעים אמרו עם כל התוקף, ועל כך יצא קצפו של הקב"ה. (מתוק האור)

"ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרְךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר לָכֶם" (א, יא).

בתוך דרשה לכבוד המלך ושרי ממשלת פרוסיה, שנשא **הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל**, בה' ניסן תקצ"ד (במעמד תפילה חגיגית רשמית בבית הכנסת בפחזא בנוכחות המושל ופמלייתו, להגל הרחבת זכויות היהודים ובחירת נציגיהם לכפי השלטונות) - **השמיע פירוש נפלא בפסוק שלפנינו:**
לכאורה - פתח ותמה - למה נתן משה רבינו קצבה בברכותיו במספר אלף פעמים?
ויישב בתריון נפלא ואופייני: אילו אמר משה רבינו "יוסיף ה' אלף פעמים ככם" - היה המובן שתהיה ההוספה אלף פעמים כמו שהם עתה, דהיינו: שאז היו שישים ריבוא, ואם כן תהיה הברכה שיהיו אלף פעמים מספר כזה, דהיינו: אלף פעמים שישים ריבוא, וממילא יהיה סך קצוב למספרם. אבל מכיון שמשא הקדים מילת "ככם" למילת אלף פעמים ואמר "יוסיף ה' עליכם ככם אלף פעמים", אם כן תעלה הברכה לסך עצום עד כי חדל לספור!

וכך יש לערוך את החשבון: ברכת "יוסיף ד' עליכם ככם", היינו שיהיו כפול ממה שהם עתה, ואם כן עולה לסך ק"כ ריבוא, ועוד הוסיף ואמר "אלף פעמים" - שבכל פעם תהיה הכפילות עד אלף פעמים, דהיינו: בפעם הראשון יעלה הכפל לסך ק"כ (מאה ועשרים) ריבוא, כאמור, ואילו בפעם השנייה יהיה כפול מק"כ ריבוא, ואם כן יהיו ר"מ (מאתיים וארבעים) ריבוא, ובפעם השלישית יהיו כפול מק"כ ריבוא, ואם כן יהיו ר"מ (מאתיים וארבעים) ריבוא, ובפעם השלישית יהיו כפול מר"מ ריבוא, דהיינו: ת"פ (ארבע מאות ושמנים) ריבוא, וכך תמיד תכפיל הברכה את הכמות שהיתה בברכה שלפניה - עד אלף פעמים, ואם כן יעלה החשבון עד אין מספר...

"ויברך אתכם כאשר דבר לכם" (א, יא).
מעשה שבאו אל מרן ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצוק"ל, ושאלוהו מפני מה כל הברכות של בן אחותו, **הראשון לציון רבי מרדכי אליהו זצ"ל** מתקיימות?

השיב להם הרב צדקה זצ"ל: אספר לכם סיפור. כשהרב היה נער צעיר בגיל 14 הוא ישב בישיבה ולמד ומידי פעם נהגו להביא לישיבה רבנים שונים לבחון את התלמידים של הישיבה. באחת הבחינות נשאלה השאלה לתלמידים: מדוע לא מברכים על מים אחרונים? ואילו אדם שמתקין מעקה בביתו שלא "פול הנופל" כלשון התורה, כן צריך לברך ברכה על מצוה זו?

אותו רב לא הספיק לגמור את השאלה, והרב מרדכי אליהו שהיה אז בן 14 בלבד כבר קפץ להשיב. וכך אמר לו: יש פה חילוק עצום. במים אחרונים אתה דואג לעצמך שלא תסתכן מהמלח סדומית, וכשאתה דואג לעצמך מה פתאום שתתקן ברכה? זו לו מצוה, מפני שאתה דואג רק לעצמך. אבל לעומת זאת בעשיית מעקה, למי אתה דואג? לאחרים, שלא יפלו. אם אתה דואג לאחרים - אז יש ברכה.
והוסיף ואמר על זה הרב צדקה: כיון שהרב מרדכי אליהו זצ"ל היה כל כולו דואג לאחרים, לכן יש לו כח לברכותיו, שהברכות שלו מתקיימות.

"ואצוה את שפטיכם בעת ההוא וגו' ותקרבון אלי כלכם ותאמרו: נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ" (א, טז-כב).

למה הסמין משה רבינו בתוכחתו את פרשת מינוי הדיינים לפרשת המרגלים, שלכאורה אין ביניהן כל קשר?
ביאור נפלא על כך, מובא בשמו של הגאון רבי יעקב הכהן פופרש, בעל שו"ת "שב יעקב":

עלה מקום, לכאורה, ללמד זכות על ישראל ששלחו מרגלים אף שהיו צריכים לסמוך על הבטחת הקב"ה שיביאם אל ארץ טובה, ולימוד הזכות עליהם הוא שחששו פן יגרום החטא לכך שלא יזכו לקיום הבטחת הקב"ה, ולכן שלחו מרגלים כדי לדעת האם אפשר לנצחם בדרך הטבע, על ידי שידעו האם נמס ליבם, האם הערים בצורות וכו'.

העלון יוצא לחופשת "בין הזמנים". העלון הבא יופיע אי"ה בפרשת "דאה" בברכת "וקויו ה' יחליפו כח", המערכת.

העלון מוקדש לעילוי נשמת המזוככת ביסורים מרת שושנה פורץ בת טאוס ע"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

sim תקשורת
תיקונים ואביזרים לסלולרי.
מרכז רימון
רח' שמעון בן שטח אלעד

שרוליק קרויזר
המרת מט"ח
המחירים הכי טובים בשוק
סניף ר' יהודה הנשיא 33, אלעד.
טל. 052-7621725

מרכז שידורים אפנת
« לכל העדות וגוילאים
« צוות שדכנים מיוחד
הרשמה תמורת תשלום סמלי
הנחה לקוראי העלון
054-8439415

VESTRY
אופנה
לגברים ונוער
חוני המעבל 26, אלעד.
טל 03-7160640

לקראת השמיטה הבעל"ט
יצא לאור
גבולות השדה
המקיף את כל דיני מצוות הארץ בגבולות ארץ ישראל השונים לאחר מחקר מקיף ויסודי מאת יו"ר המכון הר"ה"ג שניאור ז. רוח שליט"א
את הספר ומפה צבונות מנורת להשיג במשרדי המכון
08-9214829

ר"ר שנה
התקליטן רפאל חכמן
לאירוע מושלם
לוקחים את הטוב מכולם
9ל': 052-2567240

AP HAIR DESIGNER
מעצב השיער - אסי פרץ
בתיאום מראש: 052-626 53 92

ולס קוויטרינג
טיצוב בר ואירוגן אירועים מקצועי
מחנות הדבר
המליות
מאגזין
מכירה של אצל בימי שישי!
בהיכל בני הישיבות רח' בן עזריאל 12 אלעד בין השעות 9:00-13:00
לפרטים והזמנות: 054-8415878 | 052-7758500

מוטקה שמשוני (זיכרון לברכה) הוא מאתם טיפוסים שקטים ואורזיים, רואים ואינם רואים, שבקושי מרגישים שהם קיימים, גם כשהם צועקים, אם הם צועקים בכלל. טיפוסים מסוג כולכים לגור מולכם דלת מול דלת 40 שנה, מבלי שתדעו על קיומם כלל, עד למפגש הכפוי עם מודעת האבל לקניית משהו, "המבשרת" לכם שהזקן הוא ממול ככר לא רק כאן ויחתי.

כנסת, והוא ארציאלי יפזר צדקה... הדברים לא נעמו כל כך לאוזני ארציאלי. "למה לך אדון משמוני לפזר ממון, זה סתם יעשב בלבד, ויחתי מדי דיים ישכחו לכאן ולכאן, אבל חבל מאוד, לבני מבטיח לך שהקנייה שלנו תקיים את צרכיך לעילא ולעילא. הקרקעות שלך יפרו, הבתים ילבכלו והאלמונים והיתומים יחיו. סמוך עלי. מילה של ארציאלי זו מילה".

הנה כי כן, אנו מסייעים אתכם במנהרת הזמן אל אותו בוקר שתיוו קריי ונטול עננים. לאותו דקות זריזות שבהן הכניסו בעריל ושמעון הקברנים הוותיקים את גופתו של המוטקה למכונית השטורה של הח"ק, הנועה תדיר על הציר החד סטירי עבור אותם עטויי תכריך הנדוסים מעלה, לתת דין וחשבון מפעלם בעולם הזה. מפחיד. איפה המניין? מי אומר קדישי? איפה זרע קודשו של המנוח?

אחר כך הגיעו השאלות התכליתיות יותר. כל גבאי וחורו אמר, שאל, הציע: "ר' מוטקה, אם אתה רוצה שנתחיל להריץ את הקמת מכה הישיבה, צריך להזדווד להעביר את הנכס על שם העמותה. אחר כך יש לרוץ ולהוציא אישורי בניה, ולפתוח כמה הסכנות שלך, כדי שתזכה בע"ה ובישועתו לחתוך את הסרט ולהנות מן המצור! בבריארות איתנה".

מי יספיד? מי יגיד מילה טובה? ניט. חוץ מבערל ושמעון המיומנים ועוד שלושה גבאי בתי - כנסת מן הסוגה לא היה מי שיצמד אחרי המנוח. לממה? כמה? איך, ומדוע? סבלנות, אנוח בדרך.

שכל אחד מהם מנסה למשוך את כל השמיכה אליו, ולהשאיר את השאר עם רגליים קרות. אחר כך הגיעו השאלות התכליתיות יותר. כל גבאי וחורו אמר, שאל, הציע: "ר' מוטקה, אם אתה רוצה שנתחיל להריץ את הקמת מכה הישיבה, צריך להזדווד להעביר את הנכס על שם העמותה. אחר כך יש לרוץ ולהוציא אישורי בניה, ולפתוח כמה הסכנות שלך, כדי שתזכה בע"ה ובישועתו לחתוך את הסרט ולהנות מן המצור! בבריארות איתנה".

שבמידה מסוימת יש שהיו מתכבדים בה. כצעיר בן 17 הוא נסחף כמו רבים וטובים אל תנועת הנוער העובד, בגרמניה הייתה שוורת הדם, ונטש את הישיבה המעטירה לטובת "המצוה היחידה", ישוב ארץ ישראל. הוריו בכך, אבל הוא כבר הרחיק נדוד.

אני ברוך ה' בריא, מלאך המוות עדיין לא מעוניין ב". כך חלפו להן שלוש שנים גדושות פנטזיה מצד הגבאים, שכל אחד מהם סובר שאוטוטו הנסכים והסכונות נרשמים על עש העמותה שלו, כי "הרי חבל לפזר את הכסף, וסמוך עלי, נעשה הכל בשביל להנציח אותך".

היתל ימח שמו היה עדיין בחיתולי נפשעותו, ועוד לפני שעלו הגבאים לנישואין 1933, מוטקה כבר ירד סמוך לנמל חיפה מהאוניה המקרטעת "אדמירל", מתחת לאפם של הבריטים. מהר מאוד הוא נכנס להוי של הקיבוץ הצפוני "מבואות הגליל". כמה שנים אחר כך רצה הטיור וזכמה הנאצי את הוריו, ואחיותיו ודודיו, וחוף מזיכרונות וכמה תמונות, מוטקה נשא בודד בעולם.

אונות שנים בדיק חלפו להן על מוטקה שמשוני, ואותן שנים בדיק חלפו להן על מוטקה שמשוני, פלמ"חניק, איש עמל ובין, ציוני גדול, שלעת זקנותו התעורר להנציח את עצמו, על גבי הסיעה היהודי הגדוש בתורה, יראת שמים וחסד, כאנטיטזה מובהקת לתשעים שנות חייו פחות או יותר.

הוא התגייס לפלמ"ח, נלחם, נפצע, הבריא ושוב שעט על הג'יפ כלוחם קרבי. אחר כך הוא נשאב כמו כולם אל הוואקום הקדחתני של המדינה הזערורית, ועם הרבה שאיפות לבנות ולהיבנות עבר 35- שנות עמל הוא החל בנ"ח. עמיתיו נעלמו, והחשיו שלו היו לא רעים בכלל. מחצית מכספי הפיצויים (סכום עתק) שלו הוא השקיע ברכישת דוגם וחצי אדמנה סמוך לבית הקטן בשכונת "הפרחים", הצצה נוספת מהסכונות הנבק של הגניעה, ואתו לרכוש בית נוסף בקצה רחוב הסבין שבו התגורר, ומכאן ואילך הוא חי מצויין עם הפנסיה ועם החלומות אילו חלומות?

מלאך המוות מה לי הכא, מה לי התם, ללא איתות מוקדם הגיע בבוקר שנתיו אחד לנן הציבורי השכונתי, ונטל את נשמתו של מוטקה בעודו ישוב על הספסל, אוזח במקלו. חמש שעות אחר כך, לאחר טהרה, הובל מוטקה עטוף תכריכים לכיוון הבור, כשחארי צועדים דמומים ושופעי תקווה הגבאים החשובים מאוד, ארציאלי, קורצמן, ורודמן, בלוויה הם מלמלו תהילים. ומישהו מהם אמר את המשנה המצמררת "ומיין באת ולאן אתה הולך", אבל לאף אחד מהם לא היה אומץ להספיד, כי מה כבר אומר, הם לא בדיקו הכירו אותו. במשך כל מסע הללויה כל אחד מהם חלם, שעוד מעט תיחשף הצוואה של מוטקה אשר תעביר את נכסיו וממונו לעמותה הנבחרת.

כאן המקום והזמן להאיר את עיניכם. מוטקה שמשוני מעולם, אבל המולם!!! לא התחתן, תירוצים לא חסרים, אבל האמת המרה היא שאם היינו מכניסים קרן לייזר קרנית לחדרי ליבו, היינו מגלים שהאיש היה פשוט נהנתן וקמצן, ולא היה מסוגל לחיות עם שותפים לכסף ולנכסים הצבירים. הוא חי לעת זקנותו גלמוד עם קריות, עם עבר ציוני דשן, הוא בנה בת"א, בבאר שבע, הוא חתך סרטים של בתי ספר ובתי חולים, והיו לו תמונות רבות עם ראשי ממשלה ושרים, ומשם חזר למאורות ביתו, זאב בודד עם מספרים, עם העיתונים, ועם צפייה לא נעימה למלאך ההוא... מה שמו?

ביציאה מבית הקברות ניצב לו ג'יפ כחול נוצץ וחדיש, ממנו ירד איש צעיר לבוש חליפה, חנוט בעיניה סגולה עם תיק ג'יימס-בונד ביזו הימנית, הגבאים החשובים הבחינו בו, והוא פנה לעברם בשאלה: אתם בוודאי שבים מההלוויה של החלק מרדכי שמשוני זיכרוננו לברכה. נעים מאוד, שמי גדעון ילומי, אני נציג האפטרופוס של המדינה. בשבוע שעבר הבעיר לנו האיש מסמך שהוא מעביר את נכסיו וממונו למדינה, אתם מכירים אולי קרוב משפחה שלו?".

כאן המקום והזמן להאיר את עיניכם, מוטקה שמשוני מעולם, אבל המולם!!! לא התחתן, תירוצים לא חסרים, אבל האמת המרה היא שאם היינו מכניסים קרן לייזר קרנית לחדרי ליבו, היינו מגלים שהאיש היה פשוט נהנתן וקמצן, ולא היה מסוגל לחיות עם שותפים לכסף ולנכסים הצבירים. הוא חי לעת זקנותו גלמוד עם קריות, עם עבר ציוני דשן, הוא בנה בת"א, בבאר שבע, הוא חתך סרטים של בתי ספר ובתי חולים, והיו לו תמונות רבות עם ראשי ממשלה ושרים, ומשם חזר למאורות ביתו, זאב בודד עם מספרים, עם העיתונים, ועם צפייה לא נעימה למלאך ההוא... מה שמו?

בציאה מבית הקברות ניצב לו ג'יפ כחול נוצץ וחדיש, ממנו ירד איש צעיר לבוש חליפה, חנוט בעיניה סגולה עם תיק ג'יימס-בונד ביזו הימנית, הגבאים החשובים הבחינו בו, והוא פנה לעברם בשאלה: אתם בוודאי שבים מההלוויה של החלק מרדכי שמשוני זיכרוננו לברכה. נעים מאוד, שמי גדעון ילומי, אני נציג האפטרופוס של המדינה. בשבוע שעבר הבעיר לנו האיש מסמך שהוא מעביר את נכסיו וממונו למדינה, אתם מכירים אולי קרוב משפחה שלו?".

הגבאים ארציאלי, קורצמן ורודמן הגידו ראשית ימיה ושמאלה המומים ומאוזכבים, "לא מכירים, באמת שלא." יהלומי אמר "תודה", עלה לג'יפ ודהר צפונה. הענן שהתבקר מצמיגי הרכב הזוהר, כיסה את השלושה ואבק מעצבן, ממש מעצבן.

הגבאים ארציאלי, קורצמן ורודמן הגידו ראשית ימיה ושמאלה המומים ומאוזכבים, "לא מכירים, באמת שלא." יהלומי אמר "תודה", עלה לג'יפ ודהר צפונה. הענן שהתבקר מצמיגי הרכב הזוהר, כיסה את השלושה ואבק מעצבן, ממש מעצבן. אין לי מושג על מי לכעוס יותר, ממש לא. האם על השוטה הזקן שברגע האחרון נסוג מתוכניתו האצילית וכספו העובר לקמת תיאטראות וחצותיונים ל"עילוי" נשמתו, או אולי על הגבאים החשובים שחוסרו הפרגון ההדדי שלהם גרם אולי לאובדנה של התרומה העצומה הזו?

הלכה לשבת

האם אפשר לסטוד סעודת שבת קודם שישעת החמצה?

כי בימי הקדמונים בקרימ"ש, התפללו ערביים וקראו את שמע בער"ש בעוד היום גדול כל כך, שהיה רב העיר שהיה הגדולים הקדמונים הוא, וכל טובי הקהל עמו, הלכו לטייל אחר אכילה של סעודת שבת. על שפת הנהר, והיו חורין לבתיהם קודם הלילה. גם לנצח כותב. בשם אחד מהגדולים, הורה להתפלל ערביים ולקרווא את שמע בעוד היום גדול מאוד, וגם לנצח עשיות נשואין. מכל הלין ששמע, דמקדם היה בקל להורות לקולא בדבר זה, וא"כ כיון שהתוס' (ברכות ב.) כתבו: עדבדין תרי קולי דסתרי ארדדי בתפלה, משא"כ בכל מקום, ובק"ש נמי אליבא דרש"י, נפקינן בק"ש שעל מיטתינו, נראה דאפי" תי", אם הוא בצבור, סמוקדימין להתפלל לקרווא את שמע בעימי הארוכים, אם אין יכול להפרישם, א"צ להפריש מהם, אלא מתפלל וקורא עמהם ויוצא בזה.

המכון לסת"ם עבודת הקודש

מחירת סת"ם, תפלין, מזוזות וכל צרכי הסת"ם. פנ'ל: 054-8484945

כלם כמובן החליפו מספרי טלפון עם הזקן החביב שנקלע בדרכם, והמתינו בקוצר רוח להתפתחות מרגשת. מוטקה שמשוני, בטרם נרדם לעת לילה, שחזר במיינו את מפגשי הבוקר, והחליט שהגבאים הללו סימפטיים מאוד וכדאי לחלק את העוגה בין שלושתם. בדחילו ורחימו יאזכר כאן כותב השורות, כי נהרות של פרגון לא בדיקו סבבו בין הקהילות הקדושות של בעלי הבתים בשכונה, וכי מלבד "שלום שלום" לא שררו אהבה, אחווה, שלום ורעות בקרב גבאינו שלעיל.

למחרת בערב, כשרי ארציאלי היה על הקו, סיפר לו שמשוני קשישא שהוא החליט לחלק נכסיו וממונו עם "הגבאי ההוא והגבאי ההוא", אחד יקים ישיבה והשני בית

לעילוי ושמת מרן רבי עובדיה יוסף בן גוגייה צוק'ל, נפתלי בן יפה ז"ל, מוסא בן יחיא ואהרון בן יחיא אהפל ז"ל, מאיר אהרון ז"ל בן עישה, יעל בת רבקה ע"ה.

לרפואת ראוהן בן שרה זינת, דוד בן אליס עישה, אליס עישה תחיי בת תמו, נוסרת בת דולת.

העלון מוקדש ל...הצלחת ברו"ג שלום אפל ורפי בן טינו מגניזי ה"ו וכל משפ', פנחס ואיתמר (תומא) בני אביגיל ה"ו, עוזא בן חנום נוסרת.

ניתן לקבל את העלון במייל RLEVON@IAI.CO.IL הערות והארות, תרומות ובקשות להפצת העלון יתקבלו בברכה בסל: 03-9094245

גרפיקה: אהרון 052-7657995 דהפיסת: שכתובילת 052-909495